

[Aksel Larsen.]

Statsministeren skruede sig vældigt op for at korrigerer mig. Han vilde gerne give det Indtrykket af, at de Oplysninger, jeg havde fremsat ved første Behandling, var urigtige, og saa sagde han noget om, at de var hasarderede, og derfor behøvede de ikke at imødegaaes. Jeg synes netop, at hvis de var hasarderede, skulde Statsministeren foranledige, at de blev sagligt imødegaaet; saa vilde det gaa mig og mit Parti uhyre ilde. Men den Stilling indtog Ministeren ikke, derimod skruede han sig op og gav mig en alvorlig Irettesættelse, fordi jeg havde efterlyst et Brev til Rigsdagen, som Handelsministeren engang i April lovede at sende. Jeg synes, det er aldeles meningsløst. Statsministeren var, da han gik op paa Talerstolen, sikkert godt klar over Forholdet. Jeg havde underhaanden, efter at jeg havde efterlyst Brevet, faaet at vide, at det var sendt, men at det af Grunde, jeg i hvert Fald ikke var ansvarlig for, ikke var kommet til mit Kendskab, og det har man faaet et levende Indtryk af ved at høre Formandens Oplysninger. Der er aldeles ikke Grund til at angribe mig, fordi jeg efterlyser et Brev, som Rigsdagen for længst burde have været bekendt med, men endnu ikke er blevet bekendt med.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen fortæller, at Slagteriarbejderne skulde være glade ved at faa en Afslutning paa denne Maade, for de taber økonomisk ved Strejken. Ja, det er sikkert af Hensyn til de stakkels Slagteriarbejdere, det ærede Medlem indtager den Stilling. Men mon ikke Slagterierne og Andelshaverne ogsaa taber ved denne Strejke? Jeg tror nok, der er Tab paa begge Sider, det er der ved enhver Arbejdskonflikt.

Saa fik vi naturligvis kørt det Argument frem, at man af Hensyn til det sultende Europa maatte kræve, at denne Lov blev gennemført. Det lyder saa uendelig smukt. Men hvordan var det med Sukkerordningen: Krævede Hensynet til det sultende Europa da, at Ordningen blev gennemført i en Ruf, og at Sukkerroedyrkerne fik en meget for høj Præmie paa Sukkerroedyrkning? Nu kræver Hensynet til det sultende Europa, at Slagteriarbejderne bliver tvunget til at gaa i Arbejde paa ganske elendige Arbejdsvilkaar. Jeg synes, man skulde holde op med *det* i en Tid, hvor det endnu ikke er opklaret, hvordan Danmark skal slippe af med sit Levnedsmiddelloverskud til Gavn for Europa. Lad os faa det opklaret, før man beskylder Slagteri-

arbejderne for at ville sulte Europas Befolkning.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft var meget vred over, at jeg havde spurgt ham, hvorledes et bestemt Afsnit i det socialdemokratiske Mindretals Betænkning skulde forstaas. Jeg begriber aldeles ikke denne Vrede. Jeg mener, at hvis der er noget, der er uklart, skal man spørge om det og se, om man kan faa et Svar.

Hvad angaar det ærede Medlems Paa-stand om, at „Land og Folk“ skrives for politiske Analfabeter, skal jeg saamænd gerne tjene ham med, at det skal komme frem i „Land og Folk“, saa at Læserne ser, hvad de er for nogle Fyre efter det ærede Medlems Mening. Men Flertallet af dem har vi faaet fra Socialdemokratiet. Om det er smigrende for det Parti, at vi har faaet saa mange, ved jeg ikke, men det er en anden Sag.

Jeg beklager endnu en Gang, at vi paa Grund af Regeringens Halsstarrighed er havnet dér, hvor vi er. Ogsaa efter Statsministerens meget store og kraftige Tale kan jeg ikke se, at der findes nogen saglig Begrundelse for, at man vælger dette Forsøg paa at løse Konflikten fremfor et andet og fornuftigere Forsøg, nemlig at sige til Forligsmanden: Se at komme med et andet Mæglingforslag!

Jeg ser ogsaa, som jeg allerede har sagt, med Sympati paa den Tanke, Udvalgets Ordfører har luftet, at vi faar Sagen noget nærmere undersøgt med Henblik paa, om der er rettet Opfordring til Forligsmanden eller ej om at tage Sagen op til ny Overvejelse.

Jørgen Jørgensen: Det er fra mange Sider under Forhandlingen blevet sagt, at Rigsdagen i det foreliggende Tilfælde og Tilfælde af lignende Art, som tidligere har været til Behandling her, hvor et Mæglingforslag er blevet ophøjet til Lov, ikke har haft Forudsætninger for at tage Stilling til Enkelt-heder, til det rent saglige Indhold af Forslaget, og deri er jeg ganske enig. Statsministeren drog den Konklusion heraf, som det ogsaa var naturligt at drage, at det vilde være rigtigt, om man i slige Situationer havde en Voldgiftsdomstol, der, bygget op af sagkyndige, var i Stand tilsagligt at afgøre, om der var Begrundelse for de Synspunkter, som havde ført til det Resultat, at Overenskomsten blev forkastet af en af Parterne. Denne Tanke om en Voldgiftsret, som ikke er noget nyt for os, bebuder den højtærede Statsminister nu, at det var ønskeligt kunde blive nær-